

۹. میانجی‌گری: ما باید بدانیم که دولت آمریکا و دیگر قدرت‌های غربی نه تنها میانجی‌های قابل اعتمادی نیستند، بلکه خود شریک اسرائیل در نقض حقوق فلسطینیان هستند و هر مرادوهای با آنان باید با همین پیش‌فرض باشد.

۱۰. اتحاد: درهای سازمان ملل (و همچنین دفتر دبیرکل) باید به روی گروه‌های مدافع حقوق بشر فلسطینی، اسرائیلی، یهودی، مسلمان و مسیحی ای که در کنار ملت فلسطین ایستاده‌اند باز باشد و باید جلوی سیل لابی‌کنندگان اسرائیلی که به دفتر رهبران سازمان ملل سرزیر شده‌اند و از ادامه جنگ، آزار و اذیت و آپارتاید دفاع می‌کنند و فعالان حقوق بشر و دفاع آنان از فلسطین را بدنام می‌کنند گرفته شود.

تحقق این اهداف سال‌ها زمان می‌برد و در هر قدمی که برمی‌داریم قدرت‌های غربی با ما خواهند جنگید، لذا باید راه‌های مستحکم داشته باشیم. در اولین قدم باید خواستار آتش بس فوری و پایان محاصره طولانی غزه باشیم، در مقابل پاکسازی قومی غزه، بیت المقدس، کرانه باختری (و مناطق دیگر) بایستیم، نسل‌کشی در غزه را مستند کنیم، رساندن انبوه کمک‌های بشردوستانه به دست فلسطینی‌ها و بازسازی غزه کمک کنیم، از همکاران مصیبت‌دیده‌مان و خانواده‌هایشان مراقبت کنیم و با تمام وجود برای رویکردی اصولی در دفاتر سیاسی سازمان ملل مبارزه کنیم.

اینکه سازمان ملل در قضیه فلسطین تاکنون شکست خورده است دلیلی برای عقب‌نشینی نیست، بلکه باید به ما این شجاعت را بدهد که پارادایم شکست‌خورده گذشته را کنار بگذاریم و با تمام وجود راه حل اصولی تری را بپذیریم. بیایید به عنوان دفتر کمیساریای حقوق بشر سازمان ملل متحد با غرور و صلابت به جنبش جهانی و در حال رشد ضد آپارتاید بپیوندیم و نشان خود را به پرچم برابری و حقوق بشر برای ملت فلسطین اضافه کنیم. دنیا ناظر است. همه ما باید پاسخگو باشیم که در این مقطع حساس تاریخ در کجا ایستاده‌ایم. بیایید در طرف عدالت بایستیم.

از شما، سرکمیسر فولکر، به خاطر شنیدن آخرین درخواستم تشکر می‌کنم. من چند روز دیگر، پس از سی سال خدمت، این دفتر را برای همیشه ترک خواهم کرد، ولی اگر همکاری در آینده از من ساخته بود لطفاً در تماس با من تردید نکنید.

ارادتمند/ کریگ مک‌کیپر

سلب مالکیت از مردم بومی یک کشور بر مبنای قومیت آن‌ها است.

۳. یک دولت مبتنی بر حقوق بشر: ما باید از تشکیل یک دولت واحد، دموکراتیک و سکولار در تمام سرزمین تاریخی فلسطین حمایت کنیم که به مسیحیان، مسلمانان و یهودیان حقوق برابر می‌دهد و لذا برنامه استعماری شهرک‌نشین عمیقاً نژادپرستانه آپارتاید را در تمام آن سرزمین از بین می‌برد.

۴. نبرد با آپارتاید: ما باید تمام منابع و تلاش‌های سازمان ملل را بر مبارزه با آپارتاید متمرکز کنیم؛ همان کاری که در دهه ۱۹۷۰، ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ در مقابل دولت آپارتاید آفریقای جنوبی کردیم.

۵. بازگشت و جبران: ما باید اعلام و پافشاری کنیم که تمام خانواده‌های فلسطینی‌ای که امروز در مناطق اشغالی، لبنان، اردن، سوریه و سرتاسر جهان زندگی می‌کنند حق بازگشت و درخواست غرامت دارند.

۶. حقیقت و عدالت: ما باید خواستار یک روند قضایی انتقالی باشیم، که با استفاده تام از مستندات، بازرسی‌ها و حقیقت‌یابی‌هایی

این سازمان، وظیفه داریم که با صدای بلند بگوییم که زیر این پرچم‌آبی حقوق بشر مردم فلسطین قابل بحث، قابل مذاکره و قابل چشم‌پوشی نیست.

در این صورت، موضعی که بر مبنای معیارهای سازمان ملل اتخاذ شده باید چگونه باشد؟ اگر بخواهیم به شعارهایمان درباره حقوق بشر و برابری انسان‌ها، حساب‌رسی از متجاوزان، جبران آسیب قربانیان، حفاظت از مردم بی‌دفاع و توانمندسازی صاحبان حقوق، همه بر اساس قانون، پایبند باشیم، چه مقصدی را باید در نظر بگیریم؟ به عقیده من جواب ساده است: اگر این بصیرت را داشته باشیم که وای غبار پروپاگاندا، که تصویری معوج از عدالت ساخته است، عدالتی را که به آن سوگند خورده‌ایم ببینیم، اگر این شجاعت را داشته باشیم که از دولت‌های قدرتمند نهراسیم، و اگر این اراده را داشته باشیم که بیرق صلح و حقوق بشر را به دوش بکشیم. بی تردید این مسیر طولانی و با شیبی تند خواهد بود، ولی یا باید همین حالا شروع کنیم یا در مقابل این وحشت باورنکردنی تسلیم شویم. من ده نکته را ضروری می‌بینم:

۱. اقدام مشروع: اولاً، مادر سازمان ملل باید پارادایم شکست‌خورده (و عمدتاً غیرصادقانه) اسلو، راه حل موهوم آن برای تشکیل دو دولت، طرف‌های چهارگانه آن که یابی اراده و یا شریک جرم هستند، و تخطی آن از قوانین بین‌المللی به اقتضای یک مصلحت‌اندیشی سیاسی را کنار بگذاریم. موضع ما باید صریحاً بر اساس حقوق بشر و قوانین بین‌المللی باشد.

۲. شفافیت در دیدگاه: ما دیگر نباید تظاهر کنیم که این درگیری بر سرزمین یا مذهب است و این واقعیت را بپذیریم که یک دولت بسیار قدرتمند در حال استعمارگری، آزار و اذیت و

۷. حفاظت: ما باید بر استقرار یک نیروی محافظ سازمان ملل با منابع و قدرت کافی برای حفاظت از غیرنظامیان از بحرانه‌های پافشاری کنیم.

۸. خلع سلاح: ما باید از خلع و نابودی ذخایر عظیم تسلیحات هسته‌ای، شیمیایی و بیولوژیکی اسرائیل حمایت کنیم. در غیر این صورت ممکن است این مناقشات به نابودی کامل منطقه و فراتر از آن منجر شود.

۱. اقدام مشروع: اولاً، مادر سازمان ملل باید پارادایم شکست‌خورده (و عمدتاً غیرصادقانه) اسلو، راه حل موهوم آن برای تشکیل دو دولت، طرف‌های چهارگانه آن که یابی اراده و یا شریک جرم هستند، و تخطی آن از قوانین بین‌المللی به اقتضای یک مصلحت‌اندیشی سیاسی را کنار بگذاریم. موضع ما باید صریحاً بر اساس حقوق بشر و قوانین بین‌المللی باشد.

۲. شفافیت در دیدگاه: ما دیگر نباید تظاهر کنیم که این درگیری بر سرزمین یا مذهب است و این واقعیت را بپذیریم که یک دولت بسیار قدرتمند در حال استعمارگری، آزار و اذیت و